

174/1948 Sb. Zákon

ze dne 30. června 1948

O zrušení domovského práva.

Vyhlášeno dne 20. července 1948, datum poslední novelizace 1. ledna 1949

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

- (1) Domovské právo se zrušuje.
- (2) Místní národní výbory uzavřou ke dni 31. prosince 1948 seznamy osob, které měly v tento den v obci domovské právo, a bezpečně je uschovají.
- (3) Do nové úpravy předpisů, které navazují na domovské právo, jest zatím postupovati podle ustanovení dále uvedených.

§ 2.

- (1) Pokud podle platných předpisů je pro československé státní občanství rozhodné domovské právo, zjišťuje se toto právo dosavadním způsobem.
- (2) Poslední domovská obec je povinna podle příslušných předpisů, pokud nebyly dotčeny předpisy o národním pojištění, i nadále poskytovat sociální zaopatření tomu, kdo má v den 31. prosince 1948 na ně nárok. Vznikne-li nárok na sociální zaopatření až po tomto dni, je povinna opatřovati chudého obce bydliště, a není-li takové obce, obec pobytu. Sociální zaopatření československých státních občanů bydlících v cizině přejímá stát, a to v rozsahu a způsobem, které určí nařízením ministr sociální péče v dohodě s ministry financí a zahraničních věcí.
- (3) Je-li podle ustanovení nadační listiny domovské právo v určité obci podmínkou pro propůjčení nadace, nastupuje na místo této podmínky podmínka československého státního občanství a bydlení v oné obci, dokud změnou nadační listiny nebude jinak stanoveno. Nároky na nadační požitky přiznané podle ustanovení nadační listiny na podkladě domovského práva zůstávají však nedotčeny; osobám, jimž na podkladě tohoto práva byly nadační požitky přiznány na omezenou dobu, lze tyto požitky v odůvodněných sociálních případech přiznati i po uplynutí stanovené doby, jsou-li u nich splněny ostatní podmínky podle nadační listiny.
- (4) Ve všech ostatních případech se podmínka domovského práva, kterou podle některého předpisu je vázáno

určité oprávnění, nahrazuje podmínkou československého státního občanství.

§ 3.

Předpisy o přípravných odvodních pracích, o evidenci pro účely vojenské a o příslušnosti úřadů a orgánů ve věcech vojenských zůstávají nedotčeny. Domovským právem podle těchto předpisů se rozumí poslední domovské právo před účinností tohoto zákona.

§ 4.

(1) Vypovídací právo obcí podle obecních zřízení zaniká.

(2) Rovněž zaniká právo vyhoštění a odstrčení do domovské obce podle hnaneckých předpisů.

§ 5.

Zrušují se všechny předpisy, které tomuto zákonu odporují. Zejména se zrušují:

a) čl. II a III zákona ze dne 5. března 1862, č. 18 ř. z., jímž se vyměřují základní pravidla, podle nichž se mají uspořádati záležitosti obecní;

b) zákon ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., jímž se pořádají záležitosti domovské;

c) zákon ze dne 5. prosince 1896, č. 222 ř. z., jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., kterým byly uspořádány záležitosti domovské;

d) § 11 českého, § 11 moravského a § 10 slezského obecního zřízení;

e) §§ 5 až 18 zák. čl. XXII/1886 (obecního zřízení);

f) § 17 zákona ze dne 4. května 1926, č. 87 Sb., o podomním obchodu, avšak jen, pokud jde o přiznání úlev pro nastoupení a provozování podomního obchodu osobám, které měly nebo mají v některé obci chudých krajů odvozeně nabyté domovské právo a v ní trvale bydlí.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949; provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Erban v. r.